

CRKVENO PUČKO PJEVANJE MOGA ZAVIČAJA POLJICA-JESENICE

Centar *
Izvrsnosti

OŠ Jesenice i njena učenička zadruga “Lavanda i ruzmarin” nastoje jačati samosvijest o baštini vlastitog zavičaja. Život težaka, ribara i svi događaji od kočete do odlaska s ovog svijeta pjevali su se i kroz liturgiju, iskazivao se osjećaj spram života: ovoga i onozemnog. Loza, maslina, tvrda stina, mriža, more, zvuk crkvenih zvona, sve je to ulazilo “u pismu”.

Od župa koje pripadaju ovoj općini: sv. Roko- Jesenice, sv. Josip- Dugi Rat, sv. Ante-Dučće najstariju tradiciju ima župa sv. Roka. Crkveni pučki napjevi proizašli iz glagoljaških, čuvali su jezik i vjeru svetu. Prenosili su se pjevajući s generacije na generaciju. Da bi se sačuvali, važno bi ih bilo i notno zapisati bez obzira što neki napjevi danas odstupaju od izvornog, a neki su se baš zbog toga izgubili u potpunosti. Naglasak je na korizmenom vremenu. Naša zamisao je da naš rad može doprinijeti brizi za očuvanje pjevane baštine u simbiozi sa školom kao odgojnom i kulturnom ustanovom.

Kako je film nastajao?

Od početnog dogovora u rujnu i sklopljenog filma u svibnju istraživali smo od knjižnica, župnog ureda, interneta do Instituta za etnologiju i folkloristiku kako bismo napisali scenarij. Nađene napjeve Žganec, (iz 1951.g.) se notno zapisalo (g.Slavo Tomaš) i uvježbavalo na probama. Došli smo i do privatne zbirke prof. Ante Nazora čiji je audiozapis iz 1972.g. Muke Gospodinove ili Gospina plača sa starog magnetofona digitaliziran. Mnoge su nam obitelji ustupile svoje snimke, originalne fotografije i nošnje. KUD- Gata nam je također ustupio nošnje za najmlađe. Naratori su tražili pogodno vrijeme za snimanje glasa u kojem ih buka neće priječiti. Isti su prevodili i na engleski uz pomoć nastavnice Marte. U snimanju audio i videozapisa glavnu ulogu je imao učitelj Srđan Crnjak, boravili smo u selu. Nastavnik je za potrebe snimanja nabavio i dron. Društvo nam je pravio pravi jesenički tovar. Kao povjesničar sudjelovala je nastavnica Marijana Banovec, a tek na Jurjevo kada su se našla sva tri zbora (učenici, učiteljice, pučki crkveni pjevači) uslijedilo je zajedništvo, veselje i pjesma, i kao u stara vremena sv. Juri dohodili smo s pjesmom u zavičajnim nošnjama. Sve nas je trebalo prevesti do sv. Roka i natrag. Sendviči i sok su tada značili malim pjevačima. Pjesmarica ostaje za neku bližu budućnost. Izdvojili smo vrijeme i za dogovor oko montaže, naime, željeli smo da i na početku i na kraju filma prevladavaju optimistične note i nadamo se da smo u svojoj namjeri uspjeli.

"Pjesma se vija u visine.
Kroz crkveno pučko pjevanje
duša se s pjesmom penje,
uzdiže Gospodinu."